

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2893

гр. Варна, 24.07.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, X СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Геновева Илиева

като разгледа докладваното от Геновева Илиева Гражданско дело № 20233100101126 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявен от З. С. срещу „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, ЕИК 104518621, гр. Варна, иск с правно осн. чл. 49 ЗЗД за заплащане на сумата от 26 000 лв., заявена като частична от 100 000 лв., претендирана като обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на нейния син А. С., починал на 24.09.2020г. след падане от 12 – метрова височина, настъпила по време на подмяна на изолатори на участък, предназначен за ремонтни дейности на ВЕЛ „Райнино”, собствен на „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, която работа е изпълнявана пряко от „АРЕТ – 90” ООД /в несъстоятелност/ по възлагане на ЕТ „ЖЕЛЯЗКО ЖЕЛЯЗКОВ” /заличен търговец/, а на последния възложено от „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, ведно със законната лихва от датата на уреждането – 24.09.2020г. до окончателното изплащане на задължението.

Претендират се и сторените по делото съдебно – деловодни разноски.

В исковата молба е направено искане за прилагане на писмени доказателства;

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, е депозирал писмен отговор, в който е заявил също искане за прилагане на писмени доказателства.

По допустимостта на претенцията:

В отговора на исковата молба, ответникът е релевирал възражение за недопустимост на производството по съображения, че след като ищцата е реализирала отговорността на работодателя по чл. 200 КТ, съгласно влязло в сила съдебно решение по в.гр.д. № 404/2022г. по описа на Окръжен съд – Сливен, то възможността да се реализира повторно

обезпечително – гаранционната отговорност спрямо ответното дружество, е изключена, съгласно ТР № 45/19.04.1990г. по гр.д. № 33/1989г.

Отделно се поддържа, че исковата молба е нередовна поради противоречие между обстоятелствената част на исковата молба и формулирания петитум, в който ищцата е претендирала обезщетение за вреди от трудова злополука по чл. 200 КТ.

По редовността на исковата молба

Съдържащите се в исковата молба фактически твърдения са ясни, пълни и логически свързани и те съответстват на заявеното искане за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди по чл. 49 ЗЗД, независимо от обстоятелството, че в петитума на исковата молба е посочено, че смъртта е резултат от “причинена трудова злополука.”

По допустимостта на предявения иск

Легитимацията на страните съответства на изложените в исковата молба твърдения. Сезиран е компетентен съд, като претенцията е допустима и уточнена по основание и размер.

В т. 3 на Тълкувателно Решение № 45/19.04.1990 г. по гражд.д. № 33/1989 г. на ОСГК ВС РБ е прието, че имуществената отговорност на предприятието по чл. 200 КТ при смърт или увреждане здравето на работник изключва отговорността по чл. 49 ЗЗД; че това съдържание се разкрива и чрез систематичното тълкуване на разпоредбата - съгласно чл. 202 КТ, за изплатеното обезщетение на пострадалия или неговите наследници предприятието има право на иск срещу виновните лица, съобразно правилата на раздел втори; че пострадалият от трудова злополука работник, съответно наследниците му, могат да търсят от предприятието обезщетение по чл. 200 КТ, но не и по чл. 49 ЗЗД във връзка с чл. 45 ЗЗД.

Така формираното становище в Решение № 45 от 1990 г., служещо за ръководство на съдилищата, съгласно чл. 52 ЗУС (отм.), е възприето в трайната практика на съдилищата. Искът за обезщетяване на вреди, настъпили в резултат на трудова злополука, независимо дали претенцията изхожда от работника или от неговите наследници при настъпила в резултат на злополуката смърт, е с правно основание чл. 200 КТ, уреждащ обективната безвиновна отговорност на работодателя за вреди, настъпили при изпълнение на трудово правоотношение.

В конкретния случай, ищецът не цели да ангажира отговорността на работодателя двукратно, веднъж по чл. 200 КТ и веднъж по чл. 49 ЗЗД, а гаранционно – обезпечителната отговорност на ответното дружество, в качеството му на възложител на работа, при и по повод на която е настъпило увреждане.

Отделно от изложеното, твърденията, че установеното със сила на пресъдено нещо вземане спрямо работодателя по чл. 200 КТ е неудовлетворено към датата на депозиране на

настоящата искова молба обуславя интереса на ищеца от заявяване на претенция спрямо ответното дружество, в качеството му на възложител на работа, при и по повод на която е настъпило увреждането.

По предварителните въпроси:

Доколкото предявеният иск е за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, производството по делото следва да бъде разгледано по общия ред.

Своевременно, в срока по чл. 131 ГПК, ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, е направил искане за привличане на трети лица – помагачи на ответника – ЗК „УНИКА” АД, с който застраховател дружеството е сключило договор за застраховка „Комбинирана отговорност”, включваща Раздел I „Отговорност към трети лица, вкл. отговорност за продукта”, застраховаща отговорността към трети лица за нанесени имуществени и неимуществени вреди, причинени при или по повод осъществяване на негова дейност със срок на застрахователно покритие от 00.00 ч. на 04.12.2020г. до 24.00 ч. на 03.12.2021г., както и ЕТ „ЖЕЛЯЗКО ЖЕЛЯЗКОВ” /заличен търговец/, явяващо се изпълнител по договор за обществена поръчка, сключен с ответника по изграждане и ремонт на съоръжения и елементи от електроразпределителната мрежа за обекти на територията на Област Разград, на осн. чл. 219, ал. 1 ГПК.

Интересът от привличането им се обосновава с твърдения, че ответникът би имал има регресни иски спрямо застрахователя и изпълнителя по договора за обществена поръчка, последният има и интерес от постановяване на решение в полза на ответното дружество.

По искането за привличане на трето лице – помагач

Правото на привличане възниква и съществува само в полза на главна страна при наличие на специфични процесуални предпоставки, очертани в чл. 219, ал.1 и ал.2 ГПК.

Искането за привличане на трето лице – помагач, на осн. чл. 219, ал.1 ГПК, направено своевременно, в срока по чл. 131 ГПК, при наличие на правен интерес, който предполага при неблагоприятен изход на делото привлеченото лице да се подчини на силата на мотивите, на осн. чл. 223 ГПК, както и когато разполага с обратен иск срещу подпомагащата страна.

Искането за привличане на трето лице – помагач ЗК „УНИКА” АД, следва да бъде удовлетворено, тъй като ответникът би имал иск спрямо застрахователя за платените от него имуществени или неимуществени вреди на трети лица или на служители на застрахования, настъпили както в застрахователния период, т.е. в срока на застрахователно покритие - от 00.00 ч. на 04.12.2020г. до 24.00 ч. на 03.12.2021г., така и след договорената ретроактивна дата – 01.01.2016г. по сключения договор по застраховка „Комбинирана отговорност”, Раздел I Застраховка „Отговорност към трети лица, вкл. Отговорност за продукта”,

застраховаща отговорността на застрахования към трети лица за нанесени имуществени и неимуществени вреди, причинени при или по повод осъществяване на неговата дейност.

При служебна справка в ТР при АвП по партида на ЕТ „ЖЕЛЯЗКО ЖЕЛЯЗКОВ”, ЕИК 812060618, гр. Бургас, съдът установи, че търговецът е заличен, считано от 27.10.2021г. Зачиването му в търговския регистър обуславя извод за отсъствие на правосубектност, поради което искането за конституиране на заличения търговец в качеството на трето лице – помагач, следва да бъде отхвърлено.

По доказателствата:

СЪДЪТ намира, че представените с исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства са допустими, относими и необходими към предмета на делото, поради което следва да бъдат допуснати.

СЪДЪТ намира, че следва да изиска служебно заверен препис от съдебно решение № 614/29.07.2022г. по гр.д. № 3184/2021г. по описа на Районен съд – Сливен.

СЪДЪТ намира, че настоящето определение следва да се съобщи на страните, на осн. чл.140, ал.2 ГПК.

За събиране на допуснатите доказателства делото следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание, когато да бъде изслушан и устния доклад на съдията.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ предявения от З. С. срещу „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, ЕИК 104518621, гр. Варна, иск с правно осн. чл. 49 ЗЗД за заплащане на сумата от 26 000 лв., заявена като частична от 100 000 лв., претендирана като обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на нейния син А. С., починал на 24.09.2020г. след падане от 12 – метрова височина, настъпила по време на подмяна на изолатори на участък, предназначен за ремонтни дейности на ВЕЛ „Райнино”, собствен на „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, която работа е изпълнявана пряко от „АРЕТ – 90” ООД /в несъстоятелност/ по възлагане на ЕТ „ЖЕЛЯЗКО ЖЕЛЯЗКОВ” /заличен търговец/, а на последния възложено от „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, ведно със законната лихва от датата на увреждането – 24.09.2020г. до окончателното изплащане на задължението.

Претендират се и сторените по делото съдебно – деловодни разноски.

КОНСТИТУИРА като трето лице – помагач ЗК „УНИКА”, ЕИК 040451865, гр. София на страната на ответника „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, ЕИК

104518621, гр. Варна по предявения срещу него от З. С., иск с правно осн. чл. 49 ЗЗД, на осн. чл. 219, ал. 1 ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Да се призове третото лице – помагач на адреса, посочен в ТР, а именно: гр. София, * за датата на съдебно заседание.**

Да се връчат на третото лице – помагач служебно изготвени преписи от исковата и уточняващите молби, ведно с приложенията, препис от отговора на исковата молба и от настоящото определение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД за конституиране на трето лице – помагач ЕТ „ЖЕЛЯЗКО ЖЕЛЯЗКОВ” /заличен търговец/ по предявения срещу него от З. С. иск с правно осн. чл. 49 ЗЗД за заплащане на сумата от 26 000 лв., заявена като частична от 100 000 лв., претендирана като обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на нейния син А. С., починал на 24.09.2020г. след падане от 12 – метрова височина, настъпила по време на подмяна на изолатори на участък, предназначен за ремонтни дейности на ВЕЛ „Райнино”, собствена на „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, която работа е изпълнявана пряко от „АРЕТ – 90” ООД /в несъстоятелност/ по възлагане на ЕТ „ЖЕЛЯЗКО ЖЕЛЯЗКОВ”, а на последния възложено от „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, ведно със законната лихва от датата на увреждането – 24.09.2020г. до окончателното изплащане на задължението, на осн. чл. 219, ал. 1 ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Варна в едноседмичен срок от връчването на препис от акта на „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД.

ОБЯВЯВА на страните следният проект за устен доклад:

В исковата си молба, ищецът З. С. твърди, че е законен наследник на своя син А. С., който е починал на 24.09.2020г. след падане от 12 – метрова височина, настъпила по време на подмяна на изолатори на участък, предназначен за ремонтни дейности на ВЕЛ „Райнино”, изпълнявайки трудовите си задължения по трудов договор, сключен с „АРЕТ – 90” ООД /в несъстоятелност/.

Злополуката е призната за трудова по надлежния ред, а с влязло в законна сила решение по в.гр.д. № 404/2022г. по описа на Окръжен съд – Сливен, З. С. е реализирала отговорността по чл. 200 КТ на работодателя и в нейна полза е присъдено обезщетение за неимуществени вреди в размер на 80 000 лв., ведно със законната лихва от датата на увреждането – 24.09.2020г. до окончателното ѝ изплащане.

Твърденията за неудовлетворено притезание от работодателя, обуславя интереса от

ангажиране на гаранционно-обезпечителната отговорност на възложителя на работата при и по повод на която е настъпила смъртта на А. С..

Твърди се, че с договор № 25 - 2/05.07.2019г., „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, е възложило на ЕТ „ЖЕЛЯЗКО ЖЕЛЯЗКОВ” по реда на ЗОП извършването на строително – монтажни работи по изграждането и ремонт на съоръжения и елементи на електроразпределителната мрежа и НН, собствени на възложителя по обособена позиция № 2: Извършване на СМР по изграждане и ремонт на съоръжения и елементи от електроразпределителната мрежа СрН и НН за обекти на територията на Област Разград.

От своя страна, изпълнителят ЕТ „ЖЕЛЯЗКО ЖЕЛЯЗКОВ”, е превъзложил с рамков договор от 16.06.2020г. на „АРЕТ – 90” ООД /в несъстоятелност/, чиито служител е бил А. С., извършване на СМР на част от обекти по ремонт на съоръжения от електроразпределителната мрежа СрН и НН на Област Разград и да упражнява технически надзор, а с възлагателно писмо № 2, е възложена реконструкцията ВЕЛ 20 V Райнино ИС Исперих ТИ 3, с. Райнино, Област Разград.

Поддържа се, че съгласно постигнатите между страните по двете правоотношения уговорки, организацията на работата, ръководството и контролът ѝ, вкл. обезпечаването на здравословните и безопасни условия при извършване на работата, е в тежест на „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, което обуславя извод, че са налице предпоставките за ангажиране на гаранционно – обезпечителната отговорност на ответника, в качеството му на възложител.

Виновни за настъпване на смъртта на А. С. са С. С., служител на „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, в качеството му на отговорно лице за безопасност, допускащ до работа по смисъла на чл. 52, ал. 1, т. 5 от Правилника за безопасност и здраве при работа в електрически уредби на електрически и топлофикационни централи и по електрични мрежи /Правилника/ и В. И., които са подсъдими по НОХД № 335/2022г. по описа на Окръжен съд – Разград, които в условията на независимо съизвършителство, при изпълнение на правнорегламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност, причинили смъртта му, поради нарушение на чл. 58, ал. 2 от Правилника.

В качеството на допускащ до работа по смисъла на посочената Наредба, С. С., съгласно наряд № 128/24.09.2020г., служителят на ответното дружество, не е поставил /маркирал/ трайни означения на всеки стълб в нарушения на чл. 539, т. 1 и т. 2 от Наредба № 3 за устройството на електрическите уредби и електропроводни линии /Наредба № 3/ и на чл. 200, т. 3 от Наредба № 7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работно оборудване /Наредба № 7/. Отсъствието на маркировка на всеки стълб с ясни и точни данни, не би заблудило бригадата за конкретния електропровод „Райнино” по който следва да се извърши ремонта, чието електрозахранване е било изключено. Членовете на бригадата са извършвали ремонтни дейности по стълбове от друг електропровод, чието напрежение не е било изключено.

Същият служител не е посочил границите на работното място, чрез поставяне на ограждения, заземителни табели и други знаци за маркиране на изключената ВЕЛ „Райнино” в нарушение на чл. 200, ал. 1, т. 3 от Наредба № 7 вр. чл. 58, ал. 2, т. 4 от Правилника.

В нарушение на чл. 80, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Правилника, служителят на ответното дружество, не е извършил личен оглед в границите за работа - ВЕЛ „Райнино”, съвместно с лицата от наряда, измежду които и А. С..

Като не е изпълнил преките си задължения да обезпечи живота и здравето на членовете на работната бригада на работното им място, със своите действия и бездействия, служителят на „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР”, е причинил смъртта на А. С., поради което ответникът дължи обезщетение за неимуществени вреди.

Ищецът твърди, че смъртта на сина му, е предизвикала тежка емоционална и психическа травма, неутешима болка и празнота от загубата на единствения му син, който е бил негова опора и с когото е споделял едно домакинство, поради което настоява за уважаване на предявения иск в заявения размер.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР”, е депозирал писмен отговор, в който е релевирал възражения за недопустимост на производството и нередовност на исковата молба.

По същество на спора се поддържа, че ищецът няма право да претендира и получени обезщетение за неимуществени вреди, след като е получила такова след реализиране отговорността на работодателя по чл. 200 КТ. Оспорва се да се осъществили елементите от фактическия състав на предявения иск по чл. 49 ЗЗД.

В това число се изтъква, че „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР”, няма качество на възложител на работата при и по повод на която е настъпила смъртта на А. С.. Такова качество е имал едноличния търговец, по силата на сключения от него договор за изработка с работодателя на починалия служител. Отделно се оспорват твърденията, че С. С. е бил служител на ответното дружество.

Смъртта на А. С. не е настъпила при и по повод възложена работа по ВЕЛ „Райнино”, а при действия по друг ВЕЛ, в отклонение от наряда за работа – започване на работа на стълб под напрежение от електропреносната ВЕЛ на друга линия, който не е бил предвиден за работа.

Отсъства и причинно – следствената връзка, тъй като дори и да е налице отклонение от дължимото съгласно Правилника поведение на С. С., то неговите действия и бездействия, не са довели до смъртта на А. С., който се е отклонил от наряда за работа.

В условие на евентуалност, при доказване на основанието на иска, се поддържа, че размерът на претендираните неимуществени вреди е прекомерен и несъобразен с икономическата обстановка и другите обстоятелства, имащи значение за определянето му.

Релевирано е възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, като се

поддържа принос за настъпването му, поради започване на работа на трасе, което е под напрежение, извън посоченото в наряда и поради неспазване на изискванията за безопасност – неизползване по време на работа на предпазен колан, преминаващ през бедрата, нагоре по рамената, закопчаващи се за кръста, с помощта на който работниците с кука се закачат на стълба, така че да не допусне падане.

Въз основа на изложеното се настоява за отхвърляне на претенцията, евентуално за определяне на размер на обезщетение, съобразен с действително претърпените вреди и с приноса на загиналия работник.

ПО РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ:

В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване следните кумулативно дадени предпоставки по иска по чл. 49 ЗЗД.

1./ настъпилата смърт на А. С., починал на 24.09.2020г., чиито единствен законен наследник се явява З. С., при и по повод изпълнение на служебни задължения, възложени от работодателя “АРЕТ – 90” ООД /в несъстоятелност/, по време на подмяна на изолатори на участък, предназначен за ремонтни дейности на ВЕЛ „Райнино”, собствен на „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, която работа е изпълнявана пряко от „АРЕТ – 90” ООД /в несъстоятелност/ по възлагане на ЕТ „ЖЕЛЯЗКО ЖЕЛЯЗКОВ”, а на последния възложено от „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД;

2./ че съгласно постигнатите между страните по двете правоотношения уговорки, организацията на работата, ръководството и контролът ѝ, вкл. обезпечаването на здравословните и безопасни условия при извършване на работата, е в тежест на „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД;

3./ че С. С., в качеството си на служител на „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, е бил допускащ до работа по смисъла на чл. 52, ал. 1, т. 5 от Правилника за безопасност и здраве при работа в електрически уредби на електрически и топлофикационни централи и по електрични мрежи /Правилника/, съгласно наряд № 128/24.09.2020г., който е нарушил чл. 58, ал. 2 от Правилника, като не е поставил /маркирал/ трайни означения на всеки стълб в нарушения на чл. 539, т. 1 и т. 2 от Наредба № 3 за устройството на електрическите уредби и електропроводни линии /Наредба № 3/ и на чл. 200, т. 3 от Наредба № 7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работно оборудване /Наредба № 7/, не е поставил в деня на злополуката, ограждения, табели и други знаци за маркиране на изключената ВЕЛ „Райнино” в нарушение на чл. 200, ал. 1, т. 3 от Наредба № 7 вр. чл. 58, ал. 2, т. 4 от Правилника, за да посочи границите на работното място и не е извършил личен оглед в границите за работа - ВЕЛ „Райнино”, съвместно с лицата от наряда, измежду които и А. С.;

4./ издаването на наряд № 128/24.09.2020г.;

5./ причинно – следствена връзка между противоправното поведение на служителя на ответното дружество и настъпилата смърт на А. С.;

6./ вида и размера на претърпените вреди;

В тежест на ответника е да установи твърденията си, че членовете на работната бригада са се отклонили от посоченото в наряд № 128/24.09.2020г., извършвайки ремонтни дейности на друг ВЕЛ под напрежение, както и твърденията си, че по време на работа А. С. е бил без предпазен колан, преминаващ през бедрата, нагоре по рамената, закопчаващи се за кръста, с помощта на който работниците с кука се закачат на стълба, така че да не допусне падане.

УКАЗВА на ищеца, на осн. чл. 146, ал. 2 ГПК, че не сочи доказателства за твърденията си, че С. С., в качеството си на служител на „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, е бил допускащ до работа по смисъла на чл. 52, ал. 1, т. 5 от Правилника за безопасност и здраве при работа в електрически уредби на електрически и топлофикационни централи и по електрични мрежи /Правилника/, съгласно наряд № 128/24.09.2020г., който е нарушил чл. 58, ал. 2 от Правилника, като не е поставил /маркирал/ трайни означения на всеки стълб в нарушения на чл. 539, т. 1 и т. 3 от Наредба № 3 за устройството на електрическите уредби и електропроводни линии /Наредба № 3/ и на чл. 200, т. 3 от Наредба № 7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работно оборудване /Наредба № 7/, не е поставил в деня на злополуката, ограждения, табели и други знаци за маркиране на изключената ВЕЛ „Райнино” в нарушение на чл. 200, ал. 1, т. 3 от Наредба № 7 вр. чл. 58, ал. 2, т. 4 от Правилника, за да посочи границите на работното място и не е извършил личен оглед в границите за работа - ВЕЛ „Райнино”, съвместно с лицата от наряда, измежду които и А. С., за твърденията си, че постигнатите между страните по двете правоотношения уговорки, организацията на работата, ръководството и контролът ѝ, вкл. обезпечаването на здравословните и безопасни условия при извършване на работата, е в тежест на „ЕЛЕКТРОЕРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ – СЕВЕР” АД, издаването на посочения наряд, както и тези за вида и размера на претърпените вреди.

УКАЗВА на ответника, на осн. чл. 146, ал. 2 ГПК, че не сочи доказателства за твърденията си, че членовете на работната бригада са се отклонили от посоченото в наряд № 128/24.09.2020г., извършвайки ремонтни дейности на друг ВЕЛ под напрежение, както и твърденията си, че по време на работа А. С. е бил без предпазен колан, преминаващ през бедрата, нагоре по рамената, закопчаващи се за кръста, с помощта на който работниците с кука се закачат на стълба, така че да не допуснат падане, отсъствието на който е допринесло за падането му, както и, че е бил издаден посочения наряд.

УКАЗВА на страните с цел процесуална икономия да заявят доказателствените си искания в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящото определение, по които съдът ще се произнесе в закрито заседание.

УКАЗВА на страните, че делото следва да се разгледа по общия ред.

ДА СЕ ИЗИСКА заверен препис от съдебно решение № 614/29.07.2022г. по гр.д. № 3184/2021г. по описа на Районен съд – Сливен.

НАСРОЧВА съдебно заседание за 15.09.2023г. от 11.30 часа, за която дата и час да се призоват страните.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се изпрати на страните, а на ищеца и препис от отговора на ответника, ведно със съобщение за насрочено открито заседание, представляващо Приложение № 1 към Наредба № 6 на МП.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____